

РЕШЕНИЕ

№ 22853

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 13.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10982** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по исковата молба на М. В. Б., П. В. А. и С. М. М. против Столична община. Исковата претенция е за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на по 24 687.87 лв. за всеки от ищците, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, искове за по 6 322.83 лв. за мораторна лихва върху главните искове от 23.01.2020 г. до 01.08.2022 г. и законна лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. В обстоятелствената част на исковата молба са изложени следните релевантни за спора твърдения: ищците са единствени наследници на М. Х. К., починала на 17.12.2018 г., която като преживяла съпруга с повече от 10 годишен брак е наследила 2/3 от наследството останало от Х. Т. К. починал на 10.09.2016 год. Исковата претенция за обезвреда произтича от неправомерни действия на служители на Столична община, район „Л.“ при извършване на регламентирана административна услуга - издаване на удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г., в което са посочени други лица и те възползвайки се от документа са получили всички останали след смъртта на Х. Т. К. суми по негова банкова сметка в "Интернешънъл Асет Банк" АД в общ размер на 111 095.45 лева. П. поведение на служители на Столична община се изразява в издаване на официален документ с невярно съдържание, в резултат на който ищците, вместо да получат наличностите по банковата сметка съобразно правата на наследодателя си М. К., т.е. 2/3 от общата сума, всичките пари са били преведени на лица, имащи 1/3 наследствени права спрямо наследството от Х. К.. Молят за уважаване на исковата претенция и постановяване на осъдително решение, както и

присъждане на сторените в производството разноски.

С решение № 4226/01.07.2025 г., постановено по гр. дело № 8125/2022 г. по описа на Софийския градски съд производството е прекратено в частта по исковете против Столична община и делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София - град.

В изпълнение на разпореждане № 35368/28.10.2025 г. на настоящия съдебен състав за отстраняване на констатирани нередовности в исковата молба, на 12.11.2025 г., по делото е депозирана молба от адв. А. като пълномощник на С. М. М. и П. В. А., в която се посочва, че исковите претенции произтичат от неправомерни действия на служители на Столична община, район „Л.“ при извършване на регламентирана административна услуга - издаване на удостоверения за наследници през 2019 г., в които са вписани неправилно данни по отношение на лицата, изброени в тях и техните наследствени дялове. Претендира се присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на по 24 687.87 лева за всеки от ищците (главница), както и сумата в общ размер на 12 645.67 лева, представляваща лихва за забава общо за двамата, начислена от деня следващ датата на увреждането (плащането на сумите) до депозиране на исковата молба, законна лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите и присъждане на разноски по делото.

На 18.11.2025 г. от адв. И., като пълномощник на М. В. Б., е депозирана молба, в която се уточнява, че исковите претенции произтичат от нищожен административен акт, издаден при съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди се, че административният орган, който е издал удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г., не е изследвал, респ. не е събрал всички относими доказателства и не е изяснил всички факти от значение за случая, което е довело до нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Именно и затова във визираното удостоверение за наследници е записано, че „не разполагаме с данни за наследници от шеста степен“. Вредите са причинени по повод извършена административна дейност „издаване на удостоверение за наследници“ изх. № 4206/22.11.2019 г. от длъжностно лице при район „Л.“, Столична община. Исковата претенция на М. Б. е в размер на 31 010.70 лева, от които: 24 687.87 лева - главница и 6 322.83 лева - лихва за забава, начислена от деня следващ датата на увреждане (изплащане на сумите) до депозиране на исковата молба, а именно от 23.01.2020 г. до - 01.08.2022 г., както и законна лихва върху претендираните суми, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите. Причинната връзка между незаконосъобразния (в случая нищожен) акт и настъпилите вреди се изразява в това, че след издаване на удостоверението за наследници, в което не са посочени всички правоприемници на починалия, на основание именно на този административен акт, „Интернешънъл Асет Банк“ АД е оцетила М. Б., като е изплатила нейната запазена част от наличностите по сметката на наследодателя на другите наследници. Подробни съображения за основателност на исковата претенция на ищцата М. Б. са изложени от адв. И. в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание исковата претенция на П. В. А. и С. М. М. се поддържа от пълномощника им адв. С. А., която моли за уважаването ѝ. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски, съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Столична община чрез процесуалния си представител, в депозираните по делото писмен отговор и в хода по същество, оспорва исковите претенции като неоснователни и недоказани. Навежда доводи за липсата на първата предпоставка за ангажиране на отговорността на Столична община, а именно: незаконосъобразен административен акт. Като невярно се оспорва твърдението, че процесното удостоверение за наследници е нищожно. Изтъква се, че при издаването на удостоверението за наследници молителите не са представили справки за

роднинските връзки с лица, родени и починали в други общини и съответно не са изпълнили задължението си да представят удостоверение за наследници на тези лица. Длъжностното лице по гражданско състояние издава удостоверение за наследници въз основа на данните от Национална база данни „Население“, поради което и в случая то е действало законосъобразно, спрямо наличната информация в базата данни, като е отразило в същото „не разполагаме с данни за наследници от шеста степен.“. Оспорва се и липсата на пряка причинно-следствена връзка, като се твърди, че вредата е настъпила от поведенческият акт на трети лица (изтеглянето на сумите от банката) и евентуално от пропуск на самата банка да провери легитимността, ако е имала съмнение. Не на последно място се позовава на чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ, като счита, че е налице съпричиняване, тъй като ищците са допринесли за настъпването на вредоносния резултат, като не са подали изискуемите документи в пълен комплект, за да докажат родствената връзка с починалата. Същите не са актуализирали личните регистрационни картони в продължение на години, като по този начин сами са създали предпоставка за издаване на непълно, като съдържание, удостоверение за наследници. Претендира отхвърляне на предявените искиви претенции. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция, тъй като не са налице всички задължителни елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Административен съд София - град, след извършена преценка поотделно и в съвкупност на събраните писмени доказателства, доводите и становищата на страните по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото са представени 9 документа с различни изходящи номера и дати на издаване, всичките представляващи удостоверения за наследници на Х. Т. К., починал на 10.09.2016 г., издадени от район „Л.“, Столична община.

В три от тях, съответно с № 702/13.03.2019 г., № 4206/22.11.2019 г. и № 1809/04.06.2020 г. е отразено, че за съпругата на Х. Т. К. - М. Х. К., починала на 17.12.2018 г. общината не разполага с данни за наследници от шеста степен, няма деца, братя и сестри. Според всяко от тези три удостоверения наследници на Х. Т. К. са: А. К. К., Н. И. В., Р. Т. Б., В. К. К., И. Д. К., Й. Т. К. и В. Т. К..

В останалите 6 удостоверения за наследници, съответно с № 1119/06.04.2021 г., № 1422/27.04.2021 г., № 463/15.03.2022 г., № 1932/01.09.2022 г., № 1661/16.09.2022 г. и № 4205/26.10.2023 г., издадени от район „Л.“, Столична община е удостоверено, че преживялата съпруга на Х. Т. К. - М. Х. К. има наследници по бащина линия, а именно: М. В. Б., П. В. А. /деца на В. А. - чичо на М./ и С. М. М. - дъщеря на З. М. /сестра на бащата на М./. В тези удостоверения за наследници, освен наследниците на Х. Т. К. - А. К. К., Н. И. В., Р. Т. Б., В. К. К., И. Д. К., Й. Т. К. и В. Т. К., са вписани и наследниците на неговата преживяла съпруга М. Х. К. по заместване: М. В. Б., П. В. А. /деца на В. А. - чичо на М./ и С. М. М. - дъщеря на З. М. /сестра на бащата на М./.

Приживе Х. Т. К. е бил титуляр на следните договори за депозит в „Интернешънъл Асет Банк“ АД: Договор за депозит „А. Златна Възраст“ от 27.01.2016 г., Договор за депозит „А. Златна Възраст“ от 11.12.2015 г. и Договор за срочен депозит (3 месеца на частни лица) № 1614106573500 от 10.12.2014 г. (л. 37 - л. 55 от делото) Към датата на смъртта му наличността по сметките е била 92 025 лв., а към датата 22.01.2020 г. наличността по сметките е 111 095.45 лв. (Б. справка л. 10 от делото).

Въз основа на Удостоверение за наследници изх. № 4206/ 22.11.2019 г., издадено от Столична община, Район „Л.“, в което като наследници на Х. Т. К. са вписани единствено: А. К. К., Н. И. В.,

Р. Т. Б., В. К. К., И. Д. К., Й. Т. К. и В. Т. К., а по отношение на съпругата му е посочено: „вдовица без деца, без братя и сестри. Не разполагаме с данни за наследници от шеста степен“, на 22.01.2020 г., „Интернешънъл Асет Банк“ АД е изплатила следните суми:

1. На Н. И. В. по банков път е изплатена сумата от 18 505.23 лв.
2. На Р. Т. Б. е изплатена сумата от 37 010.47 лв.
3. На В. К. К. е изплатена сумата от 9 252.61 лв.
4. На А. К. К. е изплатена сумата от 9 252.61 лв.
5. На Д. И. К. е изплатена сумата от 18 505.23 лв.
6. На Й. Т. К. е изплатена сумата от 9 252.61 лв.
7. На В. Т. К., чрез пълномощника ѝ е изплатена сумата от 9 251.84 лв. на каса.

По делото е приложен Личен регистрационен картон по ЕСГРАОН (на хартия) на М. Х. К., в който е посочен съпруг - Х. Т. К., баща - Х. П. А. с местоживееене [населено място], починал 1975 г., майка - Н. П. В. с местоживееене [населено място], починала, деца - Н. - починала 1986 г., без деца. В графа еднокръвни и едноутробни братя и сестри е посочено: “няма братя и сестри“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Предявените иски са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ, тъй като са налице положителните процесуални предпоставки, обуславящи пораждането и надлежното упражняване на правото на иск и не са налице процесуални пречки, които го изключват.

Нормата на чл. 1 от ЗОДОВ определя не само страните по материалното правоотношение, но и лимитивно определя носителите на процесуалното правоотношение, вкл. страните, които могат да бъдат ответници по исковите. Съгласно същата разпоредба, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. В конкретния случай, ищците С. М. М. и П. В. А. претендират имуществени вреди от неправомерни действия на служители на Столична община, район „Л.“ при извършване на регламентирана административна услуга - издаване на удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г. от длъжностно лице при район „Л.“, Столична община, в което са вписани неправилни данни по отношение на лицата, изброени в него и техните наследствени дялове. Ищецът М. В. Б. претендира имуществени вреди от нищожен административен акт - удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г., издадено от длъжностно лице при район „Л.“, Столична община.

Ищците са пасивно легитимирани да предявят иски от категорията на предявените, тъй като защитата по чл. 250 от АПК (защита срещу незаконосъобразни действия) е безсрочна в хипотезата на чл. 204, ал. 4 от АПК. Безсрочно е и искането за обявяване нищожността на административен акт (чл. 149, ал. 5 от АПК).

Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 3 и ал. 4 ЗОДОВ незаконосъобразността на действията, респ. нищожността на актовете се установяват от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая исковите претенции се основават на незаконосъобразни действия на служители Столична община, респ. на нищожен административен акт, издаден от служител на район „Л.“, Столична община, поради което пасивно процесуално легитимирана да отговаря по предявените иски с правно основание чл. 1,

ал. 1 от ЗОДОВ е Столична община, която е юридическо лице.

Разгледани по същество, предявените иски са НЕОСНОВАТЕЛЕНИ по следните съображения: За да възникне право на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност; настъпила вреда в патримониума на ищеца, която може да бъде, както имуществена, така и неимуществена, като вредата включва реално причинени щети и/или пропуснати ползи и пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. Отговорността на държавата, съответно общината, по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е безвиновна, обективна отговорност и за да бъде реализирана е достатъчно да се докаже кумулативното наличие на визираните елементи. Доказателствената тежест е на ищеца, който може да ползва всички допустими по АПК, субсидиарно приложимия в административния процес ГПК и специалния ЗОДОВ доказателства и доказателствени средства.

1. По отношение на исковата претенция на П. В. А. и С. М. М. за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от неправомерни действия на служители на Столична община, район „Л.“ при извършване на регламентирана административна услуга - издаване на Удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г. (молба на адв. А., депозирана по делото на 12.11.2025 г.), настоящият съдебен състав намира следното:

По делото е прието като доказателство Удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г., издадено от Столична община, Район „Л.“, в което като наследници на Х. Т. К. са вписани: А. К. К., Н. И. В., Р. Т. Б., В. К. К., И. Д. К., Й. Т. К. и В. Т. К., а по отношение на съпругата му М. Х. К. е посочено: „вдовица без деца, без братя и сестри. Не разполагаме с данни за наследници от шеста степен.“ Въз основа на него, на 22.01.2020 г., „Интернешънъл Асет Банк“ АД е изплатила на вписаните в него наследници, наличността по сметките на наследодателя, съобразно определените квоти на наследяване.

Съгласно чл. 22, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), Р. на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни "Население". За всяко физическо лице, подлежащо на вписване в регистъра на населението, се създава електронен личен регистрационен картон в регистъра на населението (чл. 23 от ЗГР). По силата на чл. 24, ал. 1 от ЗГР, общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

В случая, предявеният от ищците П. В. А. и С. М. М. иск се основава на твърдения за неправомерни действия на общинската администрация по издаване на удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г., като се поддържа, че в резултат на това удостоверението за наследници е с „неверни данни“.

В случая безспорно е налице административна услуга, в резултат на която е издаден административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. Дължимо от общинската администрация при подаване на заявление за издаване на удостоверение за наследници е действие по изпълнение на тази административна услуга.

Удостоверението за наследници е административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК и представлява правно, а не фактическо действие, като само отказът да се издаде такъв документ подлежи на обжалване (чл. 107 от ЗГР). В тази връзка, действията, извършени или допуснати, в хода на едно административно

производство, приключило с издаването на административен акт, не подлежат на обжалване самостоятелно, респ. тяхната незаконосъобразност не може да бъде установена отделно от издадения в това производство административен акт. Когато административният акт е вече издаден, провеждане на доказване, че дължимо действие в хода на административната производство не е извършено или е извършено действие, което не следва от характера на производството, всъщност съставлява основание за въвеждане на твърдение за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, относими към оспорване на административния акт, което в случая не е сторено от ищците П. В. А. и С. М. М..

С оглед наведеното от адв. А. твърдение, че удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г. е с „неверни данни“ следва да се има предвид, че в производството по чл. 203 от АПК съдът не е компетентен да извършва проверка за установяване на неговата истинност, тъй като волеизявлението относно фактите и обстоятелствата с правно значение, които са обективирани в удостоверителния документ, съставляващи неговото съдържание, може да се оспори само по административен ред. В този смисъл е нормата на чл. 81, ал. 2 от АПК, която изрично регламентира, че по административен ред може да се оспори и съдържанието на документ, поради което по аргумент за противното, съдържанието на документа, представляващ удостоверителния административен акт не може да се оспорва пред съда. По делото не са налице данни ищците да са оспорили съдържанието на удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г. по административен ред, като с този ред не се изчерпват техните правните средства за защита. Установяването на съществуването или несъществуването на едно правно отношение става пред гражданския съд по реда на чл. 124 от ГПК. Няма данни ищците да са водили такова производство. Нещо повече, документи (удостоверение за наследници) с исканото от тях съдържание са им издадени към настоящия момент (удостоверения за наследници № 1119/06.04.2021 г., №1422/27.04.2021 г., №463/15.03.2022 г., №1932/01.09.2022 г., № 1661/16.09.2022 г. и № 4205/26.10.2023 г.)

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че в хода на производството ищците П. В. А. и С. М. М. не успяха да докажат твърдението си за извършени незаконосъобразни действия от служители на район „Л.“, Столична община, съставляваща една от необходимите предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника.

2. *По отношение на исквата претенция на М. В. Б. за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, произтичащи от нищожен административен акт - удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г., като издаден при съществени нарушения на административно производствените правила, настоящият съдебен състав намира следното:*

В депозираната на 18.11.2025 г. от адв. И. молба се обосновават съображения, че административният орган, който е издал удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г., не е изследвал, респ. не е събрал всички относими доказателства и не е изяснил всички факти от значение за случая, което е довело до нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Именно и затова във визираното удостоверение за наследници е записано, че „не разполагаме с данни за наследници от шеста степен“. С оглед разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, на първо място съдът следва да установи нищожността на акта и едва след това - дали ли е причинно следствена връзка между действията и настъпилите за ищеца вреди.

Както вече бе посочено, удостоверението за наследници е административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК.

В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове. В доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породи правните последици към които е насочен. Липсата на компетентност на органа, издал акта е винаги основание за неговата нищожност.

В случая удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г. е издадено от компетентен орган - длъжностно лице по гражданско състояние в район „Л.“, Столична община, съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗГР във връзка с чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, в условията на делегирана компетентност - т. 10 от заповед № СОА20-РД09-523/03.01.2020 г. на кмета на Столична община.

Порокът във формата на акта е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. В случая, удостоверението за наследници е издадено, съобразно чл. 9 от Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г., по образец, съгласно приложение № 3.

Нарушенията на административно производствените правила са основания за нищожност само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Въз основа на установеното от фактическа страна в хода на производството, настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които по сила и интензитет да опорочат удостоверението за наследници да степен нищожност.

Удостоверение за наследници се издава въз основа на данните от регистрите на населението, които се съставят по реда на чл. 23 от ЗГР, а издаването му е резултат на фактически действия на длъжностното лице по извършване на справки и служебно изискване на информация. Справките, които се извършват, са в регистъра на населението и при нужда, в регистрите на актовете за гражданското състояние.

Съгласно чл. 22, ал. 2 от ЗГР регистърът на населението се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица по чл. 3, ал. 2. По силата на чл. 25, т.19 от ЗГР, в електронния личен регистрационен картон на лицата се съдържат и данни за братя/сестри - ЕГН или дата на раждане, име, име на другия родител - ако е еднокръвен или едноутробен, пол, постоянен адрес, гражданство, а за починалите - номер, дата и място на съставяне на акта за смърт, а съгласно т.22-данни за смъртта на лицето, които именно са предпоставка за издаване на удостоверение за наследници.

За да отразява пълно и точно данните, съдържанието на удостоверението за наследници следва да съответства на записаното в личния регистрационен картон на починалото лице, който е част от съдържанието на регистъра на населението.

Видно от приложения по делото Личен регистрационен картон по ЕСГРАОН (на хартия) на М. Х. К., в графа еднокръвни и едноутробни братя и сестри е посочено: „няма братя и сестри“. Доколкото електронните лични регистрационни картони възпроизвеждат съдържанието на хартиените лични регистрационни картони, в удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г. по отношение на М. Х. К. е посочено: „вдовица без деца, без братя и сестри. Не разполагаме с данни за наследници от шеста степен.“ Това удостоверяване е напълно в съответствие с отразеното в ЛРК на М. К..

Действително, нормата на чл. 11, ал. 2 от Наредба №РД-02-20-6/24.04.2012 г. задължава длъжностното лице, при определяне на наследниците по закон, да извърши пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние, но в настоящия казус не са налице доказателства за допуснато в тази насока нарушение от длъжностното лице, предвид отразеното в ЛРК на М. Х. К..

Като правило, нарушенията на материалния закон, касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора – т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта, би довело до нищожност на посоченото основание. В случая не се установява наличието на порока материална нищожност спрямо визириания акт, доколкото същото е издадено на валидно правно основание и при надлежно сезиране от легитимирано лице.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че удостоверение за наследници изх. № 4206/22.11.2019 г. не е нищожен административен акт.

По отношение на претендираните имуществени вреди, настоящият съдебен състав следва да съобрази разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Закона за наследството, според която когато съпругът наследява заедно с възходящи или с братя и сестри, или с

техни низходящи, той получава половината от наследството, ако то се е открило преди навършването на десет години от сключването на брака, а в противен случай получава 2/3 от наследството. В случая ищците са наследници на брат и сестра на бащата на съпругата на починалия и наследяват 2/3 от неговото имущество, т.е. 74 063,63 лв.

В хода на настоящото съдебно производство обаче не се доказва и наличието на пряка причинно-следствена връзка между твърдяното незаконосъобразно действие/нищожен административен акт и вредите. Наследственото правоотношение произтича от определени в закона факти, наличието на които удостоверението за наследници доказва. Доказателствената сила на това удостоверение подлежи на оспорване в рамките на иск за защита на гражданските права, а не в производство по чл. 203 и с от АПК. Твърденият от ищците пропуск да попълнят имуществото си с исковата сума е свързан с нереализиране на претендираните от тях граждански права по отношение на трети лица, а не произтича от противоправното поведение на органи и длъжностни лица на общината. Този извод не се променя независимо от обстоятелството дали те са се възползвали от предоставената от закона възможност за защита на гражданските си права. В този смисъл решение № 10896/28.10.2021 г., постановено по адм. дело № 4872/2021 г. по описа на Върховния административен съд. Настъпването на твърдените имуществени вреди в настоящия казус е опосредено от поведенческият акт на трети лица (вписаните в удостоверението наследници) и евентуално от пропуск на самата банка да провери легитимността на лицата, респ. истинността на официалния удостоверителен документ (с оглед отразената в него липса на данни за наследници от шеста степен), ако е имала съмнения в тази насока.

Не на последно място, следва да се отбележи, че ЗОДОВ, като специален закон се прилага само в случаите, когато за страната не съществува специален ред за защита на правата ѝ. В случая за ищците е налице възможност да защитят правата си по реда на чл. 55 от ЗЗД. Съгласно този текст, който е получил нещо без основание, е длъжен да го върне. При тази правна възможност претендираните като обезщетение имуществени вреди, които ищците щяха да получат, ако бяха включени в удостоверението за наследници, не могат да бъдат търсени като обезщетение по реда на ЗОДОВ, след като законодателят е предоставил друга правна възможност да получат обратно това, което им се дължи. Следователно, в конкретния случай не е налице причинна връзка между непълното по съдържание удостоверение за наследници и твърдените имуществени вреди. Това е така, защото същите могат да бъдат репарирани по посочения граждански ред, а не могат да се търсят по специалния ред на ЗОДОВ. В този смисъл Решение № 7113/ 20.05.2011 г., постановено по адм. д. № 2773/2011 г. по описа на ВАС и решение № 7515/ 01.08.2022 г., постановено по адм. д. № 12493/2021 г. по описа на ВАС.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че не се установи

фактическият състав на увредата по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ така, както е заявена с исковата молба и последващите молби-уточнения, съответно от адв. А. и адв. И., което налага тяхното отхвърляне.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК ответната страна има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер, определен съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. В. Б., П. В. А. и С. М. М. субективно съединени искове срещу Столична община с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди.

ОСЪЖДА М. В. Б., П. В. А. и С. М. М. да заплатят на Столична община разноски по делото в размер на 102,26 евро.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: